

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 158

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2507

Tisdag.

Käraste

Tack för ett Rätt brev på påskdagen och ett telefon-
anbud på påskdagen!

Det är mitt förnämmande mest, jag är lyckligare
hänkommen från Linné, och det första jag gör, är att
skriva till dig. Jag säger lyckligen, ty av allt påskväg-
lag, som jag har varit ute för, var detta det värsta. I
torsdags, då jag skulle hem till Valborg, för jag upp de-
lunds väg (stora vägen) och då höll jag och vagn och hästar
på att tjunka i en dygn, nära Österlandet. Men
för jag min lilla väg, och den var då mycket bättre. Nu,
i dag, reste jag upp lilla vägen, men nu var den i
upplösningstillstånd, och vi kom upp med knapp
nöd, påskdagens regn hade löst upp den. Men för jag de-
lunds väg och nu var den tor och bra. Det är begrundat,
att aldrig någon bort här på gårderna, fastän de ligger ute
på vägnas jämnt, det vilken av vägnas, som är farbar. Jag
måste alltid prova själv. Påskan har annars utmärkt
sig för sin härliga väderlek. D. v. s. härligheten började på
påskdagen samtidigt med ditt telefonanbud, då kom ett
behagligt regn, som ^{höll på} ~~började~~ hela natten och gjorde under.
På onsdagen hade vi sedan solken, lugnt väder, värme.
Den första vårlagen häruppe. I dag är också bra, men
inte så vackert, utan blårigt. Folket är hävrigt över att
det regnar på våren, det har det inte gjort på långliga
tider, och hoppas på gott år. Jag hoppas ingenting i den
vägen, men jag vet ju, att arbete och omsorg till sitt
brukar segra över sämreigheter. Och nog arbetar vi här
på markerna. Vi ha crocus, tulslago, blåsippor, vit-sippor.

Henrik går ute nu mest en galosch på den andra
foten. Han säger, att säret nu är fullt läkt.

Påskan har vidare utmärkt sig genom en massa med
brevskrivning, som du kan tänka dig och genom in-
ställda ljubningar, som var mycket bra för därige-

men fick jag nästan allt arbete undantöfadt,
samt jag behödde. På påskdagen hade jag bjudit
Othlgrens, men de sade nej, därför att Ellen hade fått
hit sin goda vän, sällskapskan, fröken Fellelin och
nu skulle hon hjälpa Ellen under påsken med att
sjä ihop en bröllopsklänning. I stället kom de hit på
Påske en förmiddag och sällskapskan var en verklig
sällskapskan, riktig underklass, tråkig och ströo. Hon
sag inte alls snäll ut. Henrik måtte ha haft en no-
lig påsk. På påskdagen var vi bjudna till Bårstjär
men jag sade nej, därför att det störtregnade, på an-
nandagen hade jag tänkt resa, men då var Fru Chöler
sjuk. Hon kräktes och hade feber. Vi fruktade blindtarr,
men nu är hon bättre. Det var visst bara magkatarr.
Doktor Löderberg i Karlstad, som är min väns syster
talutiden skulle komma till Lunde och göra visit här
hos mig påskdagen. Det också blev inställt. - Däremot
kommer ett par Rottnerosare, turister, och Jeanna blev
mycket ^(o skrämt) glad att känna igen en av sina skolfreundar John
från Göteborg. Hon sprang lång väg för att slippa mö-
ta henne.

Jeanna var mycket ledsen i går. Det var den före
dessa svigern som var skulden. Jag hade gömt undan
den där tidningen, men igår hade hon fått artikeln från
annat håll, och hon blev mycket nervös och nedstämd
av bektyren. Jag kom nog tro, att det känns, som
skulle hon aldrig kunna bli fri från den skamfläcken,
som detta drar över henne. Påskversen var ju gau-
ska bra. Hon skriver mjukt och vackert. Jag vet inte
om Teosofien är så bra för henne, i fall hon skall kun-
na bli populär. Jag menar, att det måste verka his-
drande på den stora massan, men om det kan inspi-
rera henne, så kan man ju i egentlig mening säga. Hon är rätt
nära att bli teosof. Jag uppmuntar inte detta, men hon
har en duktig vän, som har stor makt över henne -
Ja, nu är det ju inte så långt tills vi mötas i Stockholm -
Det skall bli roligt. Till Selma -